TELL-US
Pedagogische Dienstverlening
Jan Mulder
Stormpolderdijk 11b
2921 LK Krimpen aan den Ijssel
Nederland
Tel. 0031 – 627546481
janmuld@gmail.com
www.tell-us.tv

Inleidende theorievorming:

De training en begeleidingsmethodiek van **TELL-US** laat zich kenmerken door een samenstelling van een gedrag veranderende training en psychodynamische methodiek met een geïntegreerde ervaringsleer methode. Deze samengestelde methodiek draagt zorg voor een veilig en voorspelbaar leefklimaat, waarin ongewenst gedrag snel en consequent negatief bekrachtigd wordt door middel van een verscheidenheid aan sancties. (afnemen verworven privileges, strafcorvee, werkopdrachten in vrije tijd, extra sporten, geen uitjes, geen bezoek van ouders aan het project, enz. Gewenst gedrag wordt positief bekrachtigd door toe te werken naar de volgende fase die meer vrijheden en privileges biedt, de mogelijkheid om geldelijk beloond te worden dmv werkprojecten voor een gemeenschappelijke spaarpot voor groepsuitjes, aanvang van scholing/testen of toetsen, stages buiten het terrein van **TELL-US** en het ontvangen van vele complimenten. De samengestelde methodiek zorgt voor een groeizaam, leerzaam leefklimaat dat zich laat benoemen als “good-enough-parenting” voor de jongeren in het project. Van de gehele staf en begeleiders van **TELL-US** wordt verwacht dat zij voor de jongeren zijn strenge soms zeer strenge maar toch rechtvaardige “ouders”. De groepsleiding fungeert als identificatie -object waar de jongeren zich aan kunnen binden en spiegelen, maar de groepsleiding fungeert ook als object waar de jongeren zich tegen kunnen afzetten als de jongeren de rol waarnemen van het voorbeeld van gewenst gedrag.

Ongewenst gedrag wordt nooit goedgekeurd en ontmoedigd door negatieve sancties terwijl er tegelijk begrip is voor de achterliggende redenen van het ongewenste gedrag. Zo “leren”de jongeren dat weliswaar ongewenst gedrag ondubbelzinnig afgewezen wordt maar er tegelijkertijd geen sprake is van afwijzing van de persoon van de jongeren.

Binnen het team van begeleiders zorgt de psychodynamische methodiek voor het herkennen van de overdracht en de tegen overdracht in het licht van de achterliggende psychodynamische conflicten bij de jongeren. Bij de jongeren is er sprake van een combinatie van een negatief zelfbeeld(al dan niet overdekt door het tegendeel), te gering zelfvertrouwen, tekortschietende frustratietolerantie en doorzettingsvermogen aangevuld bij de meeste jongeren door een slecht concentratievermogen(in aanleg of door emotionele problematiek bepaald), bij andere jongeren door interactiepatronen vanuit de slachtofferrol(learned helplessness: bron Seligman) . De taal staat overwegend in het teken van de afweer: de taal als wapen "in het defensief": ontkennen, externaliseren, bagatelliseren, overdekken en soms intellectualiseren. Doel: geen verantwoordelijkheid te hoeven voelen (en dus dragen) voor ongewenst gedrag.

Reflectief vermogen wordt bij de meeste jongeren beperkt door een intelligentie niveau beneden het gemiddelde en vaak dysharmonisch van opbouw. Reden om in het dagprogramma van **TELL-US** op de leefgroep hierin tegemoet te komen door het ervarend leren(On Experiential Learning For Development) via een breed aanbod van aanvankelijk verplichte activiteiten in de vorm van werkprojecten(maar ook strafcorvee) sport, huishouden, boodschappen doen, koken enz., om zodoende tot een verandering te komen in het gedrag van de jongeren.

Na korte of langere tijd ervaren de jongeren het plezier en het gevoel van voldoening aan deelname van deze activiteiten. De jongeren leren de waarde te schatten van een structuur (ritme) en het ontdekken van grenzen (regels). De jongeren voelen een grotere eigenwaarde in het werken en het "klaren van een klus" en ziet dat een verbeterde fysieke toestand zijn zelfvertrouwen verhoogt. Tegelijk bouwen de jongeren op deze wijze een gezond dag/nachtritme op en komen weer in het cadans van het schoolritme of in het ritme van het arbeidsproces.

Voorbeelden van dergelijke arbeidsprojecten zijn autowassen, fietsen onderhouden, tuinieren, dieren verzorgen, houthakken/zagen, metselen, timmeren, verven, schoonmaken, keukenwerk, koken, enz.

In het bewoners staf overleg (BSO) wat 1 keer per week plaats vindt komen alle jongeren individueel aan bod wanneer zij hun afgelopen week moeten bespreken met hun eigen inbreng, vragen,kritiek e.d. Dit is het moment waarop de gedragtherapeutische en de psychodynamische methodiek van confrontatie met eigen aandeel in gedrag gecombineerd wordt met begrip voor en koppeling naar achterliggende problematiek.

Het DOEL van de samenbundeling van alle bovenstaande middelen is in de eerste fase van het project omkrijgen van de jongeren. Hier wordt bedoeld dat de jongeren de overstap gaan maken van het lustprincipe naar het realiteitsprincipe of anders gezegd de overgang van het primair naar het secundair proces. Om de "omslag"te doen stabiliseren, generaliseren en zo mogelijk te laten inslijpen tot internaliseren is de training van sociale vaardigheden enorm belangrijk waarbij de jongere individueel bezien kan worden vanuit de visie van het meervoudig risico model.

Om de verandering bij de jongere grond en houvast te geven is het van belang dat er begeleiding wordt gegeven aan het systeem om de functie van de gedrag- en emotionele problematiek van de jongere en het systeem wordt ontmaskerd en bewerkt wordt, terwijl ervan uit de psychodynamiek aandacht bestaat voor de achterliggende onbewuste conflicten en deze waar mogelijk(meestal op ego -versterkende wijze) bewerkt worden. Het systeem is een belangrijk onderdeel van de jongere zijn identificatie en wordt verplicht om in het project van de jongere deel te nemen tijdens gezinsprojecten van 1 tot 2 weken en minimaal 2 keer gedurende het gehele project van de jongeren.

Het systeem van herkomst is in het project bijzonder belangrijk, omdat onderzocht moet worden of de combinatie van kindfactoren en gezinsfactoren voldoende ontwikkelingsmogelijkheden biedt aan de gedraggestoorde jongere. De jongere ondervindt wanneer deze voorwaarden niet voldoende zijn een primitieve persoonlijkheid opbouw, vooral op basis van een ernstige stoornis in de objectrelaties (Mahler). In de loop van de ontwikkeling leert het jonge kind steeds meer onafhankelijk van de ouderfiguur te functioneren, en leert zichzelf te ervaren als onderscheiden en gescheiden van hen. Dit proces

kan plaatsvinden door de internalisatie van overwegend positieve interactionele ervaringen met behoefte bevredigende, steunende en bemoedigende ouderfiguren, samengaand met gedoseerd frustrerende ervaringen met hen.

Bij een ongunstige verlopende separatie-individuatie proces tussen kind en het systeem blijft het kind, de jongere de volwassenen gebruiken voor het telkens op peil houden en brengen van zijn/haar continu te laag zelfwaarde gevoel. De jongere is in grote mate afhankelijk van de volwassenen, die hij/zij voor een constante positieve bevestiging narcistisch gebruikt. (hierin is de kwaliteit met de volwassenen, ouders, begeleiders van de relatie met hen in diepgang relatief onbelangrijk). De jongere heeft nog de aanpassingsfase nodig en dient de aanpassingscrisis eerst nog te overwinnen(overgang Fase II) opdat het tot objectconstantie kan komen met de vorming van overwegend positieve, redelijk geïntegreerde, matig ambivalent en relatief stabiele representatie. Hoewel het hierbij gaat over een relatieve stabiliteit. Het is ook bij volwassenen gelijk dat stabiliteit van de representaties afhankelijk is aan de reële ontmoetingen die wij hebben.

In Fase I van het ervarend leerproject op TELL-US is er sprake van een gedwongen scheiding van de jongeren en de ouderfiguren(minmaal 7 weken) met een maximale structurering waardoor de gedragproblemen snel verdwijnen en de positieve tegen overdracht een rol kan gaan spelen. In Fase II krijgt de jongere meer de ruimte om buiten het directe gezichtsveld van de van de "heropvoeders" de aanpassingcrisis aan te gaan en met hulp van de "heropvoeders"via frequente herhaling van vallen en opstaan en telkens weer het gebruik kunnen maken van de "veilige structuur"om deze crisis uiteindelijk te overwinnen.

In het ervarend leerproject is onderwijs geïntegreerd in het programma als een privilege en vindt deze integratie plaats door een intensieve vorm van ambulante begeleiding van de vertrouwde begeleiders van het programma van TELL-US. Het onderwijs is ondeelbaar verweven in het programma ervarend leren(On Experiential Learning For Development). Het onderwijs staat altijd in relatie tot de taken die de jongeren hebben in het programma en de eisen die gesteld worden aan de jongeren in het normale leven. School is een PRIVILEGE en daardoor een belangrijk onderdeel van het ervarend leren.

Binnen de doelgroep van jongeren met gedragproblemen met of zonder psychiatrisch component is een significante verhoging merkbaar van specifieke en aspecifieke leerstoornissen. De jongeren hebben meestal een negatieve schoolcarrière met veelvuldige wisselingen, schorsingen, weinig cognitieve stimulatie, afwezigheid van “cognitieve funktionlust” en vaak een sociaalisolement door agressief gedrag ten aanzien van klas(leeftijd)genoten. Het doel van het totaal programma (Total treatment design) is op de langere termijn het (her)aankweken en inslijpen van een basisattitude die leidt tot het accepteren, verhoging van de concentratie ten aanzien van scholing(vooral gericht op de praktijk) en een positieve werkinzet(vermindering frustratietolerantie, verbeteren van de lichamelijke conditie, doorzettingsvermogen en vergroten van het zelfvertrouwen).

Wat zijn u de ingrediënten van TELL-US Ervarend Leerproject dat deze vorm van begeleiding werkt???(hypothetisch)

1: “cliëntengedrag”(automutilatie, suïcidemanipulatie, somatisatie, regressie tot passiviteit, splitsing, ontlopen van verantwoordelijkheid voor eigen aandeel in het gedrag(“als ik toch gek ben mag ik toch ongestraft gek doen”) wordt snel ontmoedigd.

2: Op korte termijn wordt(indien mogelijk) in samenwerking met het systeem van herkomst gewenst gedrag overmatig bekrachtigd.

3: door het met activiteiten “overvulde”dagprogramma wordt verveling in de kiem gesmoord en “weg gestructureerd”.

4: Egoversterking door middel van externe structurering waardoor toename van greep op de omgeving en op eigen Es-impulsen, (*Es-gedrag* wordt geleid door het **lustprincipe**), versterken van in aanleg Ueber-Ich(hoe primitief ook). Positieve tegenoverdracht (onvoorwaardelijke acceptatie van de persoonlijkheid van de jongere met slechts afwijzing van ongewenst gedrag).

5: Functie van het gedrag binnen het systeem van herkomst valt in de eerste Fase I volledig weg door het verbreken van contact in woord, gebaar, taal en geografisch. In Fase I is alleen doormiddel van briefwisseling nog contact mogelijk met het systeem van herkomst en dan nog welke contacten zijn toegestaan.

6: Het vooruitzicht voor de jongeren in het project op toename van vrijheden en contactherstel met het systeem van herkomst(indien gewenst) in de tweede fase tezamen met verruiming van privileges(scholing) en nieuwe “sensationele project uitdagingen(klimmen, kayaken, paardrijden en systeemprojecten(bezoek ouders)

7: Groepsmechanismen wanneer nieuwe jongeren opgenomen worden in het project binnen de bestaande groep met jongeren in de diverse Fasen(met de al nodige ervaringen)

Dit alles maakt dat het voor jongeren van de doelgroep die gaan deelnemen aan een Ervarend Leerproject TELL-US, Progresso of elders uitermate “aantrekkelijk” wordt om de overstap te maken van het lustprincipe naar het realiteitsprincipe.

Fase 1

De eerste fase laat zich kenmerken door de veiligheid van een maximale structurering in een directieve (“bevel”) huishouding in het opdoen van ervaringen zoals die zijn gepland en worden uitgevoerd in een gestructureerde omgeving met een duidelijk herkenbare dagstructuur van werken/sporten/vrije tijd. Deze omgeving is een lerende omgeving, die jongeren dwingen hun gedachten en gevoelens bloot te leggen. Deze fase is ook te omschrijven als de acceptatie fase van gezag en erkenning van autoriteiten. Zero tolerante benadering en geen privilege, s voor de jongeren. De jongeren hebben geen vrijheden en staan continu onder de directe leiding van de begeleiders. In Fase I is er slechts gelimiteerd, contact met ouders/verzorgers door verplicht 2 brieven per week naar huis te sturen om dit contact inhoud te geven. In het ervarend leerproject TELL-US/Progresso is er sprake van een strak dag/nacht-ritme met overdag veel activiteiten. Begrip en Goedkeuring van ongewenst gedrag zijn twee scherp onderscheiden tegenstellingen de jongeren leren al snel dat begrip nooit gelijk gesteld wordt aan goedkeuring(ook al is dat voor henzelf zo normaal). Doel van Fase I is de jongeren dwingend helpen met de overstap van het lustprincipe naar het realiteitsprincipe te kunnen maken. Fase I wordt verlengd als het “omslagmoment” niet is bereikt dit kan oplopen tot 4x het aantal weken.

Fase 2

Structuurfase de geboden structuur kunnen hanteren en toepassen, en structuur integreren in het eigen dagelijks leven, uitbreiden van eigen structuur en continueren van geboden structuur. De jongeren worden zich steeds meer bewust van hun gevoelens en gedachten en gedragingen. Via gesprekken, reflectie en analyse wordt geprobeerd die veranderingen verder inhoud en vorm te geven. De jongeren krijgen inzicht in hun gedrag, doordat ze er rechtstreeks mee geconfronteerd worden: wat was jouw rol in wat er gebeurde, wat kun jij doen om het te veranderen. De jongere heeft enige privilege, s terug verdient bv. Mp3 speler in eigen beheer. In tweede fase staat een verdere aanpassing van het gedrag van de jongeren centraal, een terugval in “oud” gedrag is hierbij gebruikelijk. Om de jongeren de mogelijkheid te geven van herhaling van het “oud”gedrag wordt de jongeren begeleidt in het op eigen krachten deze aanpassingscrisis te gaan overwinnen. Natuurlijk wordt terugval in “OUD”gedrag niet goedgekeurd en op de zelfde eenduidige wijze als voorafgaand krachtig ontmoedigd. De jongeren worden in situaties gebracht die een iets hogere mate van verantwoordelijkheid met zich mee brengen, bv werkopdrachten niet meer onder direct

toezicht van de begeleiders uitvoeren. Fase II is ook de Fase waarin de jongeren weer met scholing gaan beginnen aan de Profro school naar het scholing belang van de jongeren individueel en op eigen niveau. In Fase II wordt het contact met het systeem van herkomst om te beginnen weer hersteld door telefoon contact 2x per week. In Fase II wordt er ook een gezinsproject ingelast om het contact verder te herstellen.

De cognitieve rijping van de jongeren dat zijn oorsprong heeft toen het nog peuter was, liep deze peuter toen tegen zijn kleinheid en onmacht aan van zijn afhankelijkheid van zijn grote machtige ouders. Het vermogen to symboolvorming heeft zich toen al ontwikkeld waardoor het kind zich voorstellingen kon vormen van voorwerpen en personen, onafhankelijk van zijn directe handelen met hen. Het kind ontdekt dat voorwerpen los staan van hem, op zichzelf staan, geen verlengstuk zijn van hem, niet altijd beantwoorden aan zijn wil. Het kind moet vaststellen dat gebeurtenissen zich onafhankelijk van hem voltrekken. Dit is voor het kind een diepe kwetsing, die woede oproept, vooral jegens de moeder(of een andere centrale verzorger c.q. "heropvoeder" van wie het kind verwacht dat zij klaar staan om hem meteen, hier en nu, als een verlengstuk van zichzelf, op zijn wenken te bedienen, terwijl het kind ook moet vaststellen dat zij een eigen leven leiden los van hem.

Voor de jongeren in deze fase is het van groot belang voor zijn kwetsbare gevoel van vertrouwen in zijn begeleiders, dat de begeleiders in deze fase van verhoogde afhankelijkheid van hem/haar zij zowel fysiek als emotioneel beschikbaar en bereidt zijn om met zekere gelatenheid de woede op te vangen van de soms machteloze jongere. Hiervoor is veel geduld nodig en vertrouwen in het intensieve pedagogische programma dat deze aanpassingscrisis periode enkele maanden kan duren, en mettertijd overgaat. In deze Fase kan je het als begeleider(ouder-"heropvoeder") in de beleving van de jongere het nooit goed doen. Inderdaad als je op de eis van de jongere ingaat en hem te hulp komt realiseert de jongere (dat al boos is), zich nog sterker zijn afhankelijkheid van die almachtige volwassenen(ouders - begeleiders - coördinator) Het lijkt of dat de begeleiders(ouders – "heropvoeders" – coördinatoren) het nooit goed kunnen doen, althans die indruk kan ontstaan als wij de jongere niet te hulp komen krijgt de jongere vaak een driftbui, komen wij de jongere wel tegemoet weigert hij deze, gekrenkt vanwege zijn kleinheid en hulpbehoevendheid. Dit zijn momenten dat wij in plaats van ons machteloos te voelen er goed aan doen om geduld te hebben (W. Matthijs).

Fase 3

Vertrouwensfase de jongere laat zien in het voorgaande geleerd te hebben dat hij verantwoordelijk is voor zijn leven en dat van zijn leefomgeving. In deze fase kan de jongere door normale onderhandeling zijn wensen en mogelijkheden bespreken en daar uit voortkomende afspraken toepassen accepteren en respecteren

Er is herkenning bij de jongeren dat gedrag en gevoelens en gedachten een deel van henzelf zijn. Ook nu worden jongeren direct geconfronteerd met hun gedrag. Dit is het keuzemoment, jongeren kunnen wel of niet afstand nemen van hun oude gedrag. En ze kunnen kiezen om gebruik te maken van het nieuwe gedrag dat ze geleerd hebben. De begeleiding stuurt dit proces: hoe ga je dit aanpakken? Waarom doe je dat zo? Weet je wat de voordelen en de nadelen zijn?

Overgang naar Fase III vindt plaats na afronding van de aanpassingsfase en de jongere de aanpassingscrisis fase, s heeft overwonnen. Bij aanvang van fase III moet dan uiterlijk wel duidelijk zijn geworden in voorgaande Fase II of de jongere terug gaat naar het gezin van herkomst of niet. Voor de jongeren die terugkeren naar het gezin van herkomst wordt Fase III gekenmerkt door zowel "practising"binnen het gezin, 'practising"binnen het ervarend leerproject van TELL-US en buiten het project van TELL-US met begeleiders meer op afstand(verbreding autonomie)

Voor de jongeren die niet terug gaan naar het gezin van herkomst wordt Fase III gebruikt ter voorbereiding van verdere verzelfstandiging*(voorbereiding zelfstandig begeleidt wonen, begeleidt wonen woonvorm, scholing, arbeid enz.) afhankelijk van de aangeboden mogelijkheden na beëindiging project in overleg met verwijzers)* Het copingmechanisme van de zelfhandhaving staat centraal met altijd de vertrouwde begeleiders op afstand aanwezig. De jongeren worden in een situatie gebracht dat zij kunnen en mogen oefenen met hun verworven autonomie met de garantie van de ondersteuning uit het geleerde in Fase I en Fase II. Van de jongeren wordt dan meer verwacht in hoe zij:

Informatie zoeken
Steun zoeken
Directer kunnen handelen tot het oplossen van een probleem
Cognitieve vaardigheden en activiteiten ontwikkelen. Bijvoorbeeld:

De jongeren krijgen eigen zakgeld, hygiëne geld onder eigen beheer en verantwoording.
De jongeren in het project krijgen een eigen budget voor omgang met zaken als huur, elektriciteit, gas, water, verzekeringen, eigen huishouding enz. Gezonde invulling van vrije tijd en het hebben van hobby, s, opbouw sociaal netwerk.
De jongeren krijgen in het project TELL-US de functie van groepsoudste en worden benaderd door begeleiding om hun voorbeeld rol

Fase IV 4 weken

In deze fase wordt de jongere voorbereidt op de definitieve losmaking van de 24 uurs begeleiding in het Ervarend leerproject. De jongere wordt in staat gesteld om zijn/haar afscheid vorm te geven en te organiseren. Jongeren maken kennis met hun begeleiders voor na het project, kunnen aan de hand van hun eigen plan in samenwerking met verwijzer deze verder uit diepen in mogelijkheden en onmogelijkheden. Jongeren worden terug begeleidt naar herkomst of vervolgplaats.

FEEST bij afscheid van de jongere uit het project TELL-US.